

Lone Pedersen – med vilje

*Der var stort fremmøde ved
ferniseringen på Lone
Pedersens udstilling den 17.
april. Udstillingen kan ses frem
til den 14. august 2015.*

*Nederst:
Raltede kræ
Bronze og strudseæg.*

Af Mia Lejsted

Fra et af udstillingsrummene i kunstmuseet trænger bastante rytmer og Grace Jones' dybe stemme ud i de øvrige rum. Det er lydsiden til præsentationen af Lone Pedersens dagbog fra hendes seneste USA-tur. På væggen viser en projektor bogens sider som bladres igennem – landkort over forskellige stater hvorpå Lone Pedersen har malet, tegnet, klistret og stemplet – køer, skeletter, hænder, fugle, biler ... som elementer af rejsen og historien om Amerika. Lone Pedersens historie.

I samme rum finder man på væggene de smukke sider fra Lone Pedersens middelalderbog – håndtegnet, farvelagt og guldbelagt. Præcisionsarbejde og æstetik forenes som i mange af hendes øvrige værker. Samtidigt er dette rum et underfundigt clash mellem et stykke næsten 1.000 års dansk middelalderhistorie og nutidens og vestens rytme.

Hele udstillingen – en retrospektiv udstilling, der går ca. 30 år tilbage – er en omfattende og spændende historie om forskellige epoker i Lone Pedersens liv, der blandt meget andet viser de kunstneriske spring, hun har taget.

I Lone Pedersens værker er der typisk flere lag. Hun formår at mikse alvor, leg og humor med ironiske kommentarer, og hun ser sider af verden og mennesker, som naturligvis indlejres i værkerne. Man finder hints til eksempelvis vores selvopfattelse eller groteske sider af samfund og skabninger.

Lone Pedersen er vedholdende og viljestærk, derfor er hun kommet så langt som kunstner, derfor har hun kunnet præstere alt det, som den aktuelle udstilling og den til udstillingen nyudgivne bog beskriver – på det menneskelige såvel som det kunstneriske plan. Og derfor er titlen på bog og udstilling; "Lone Pedersen – med vilje". Der skal vilje til – vilje til at skabe, til at kaste sig ud i nye opgaver og gennemføre dem, vilje til at ville – også når livet er svært.

Kræ, Gargoils og heste

Lone Pedersen mestrer arbejdet med bronzestøbning – som hun mestrer utallige andre teknikker. De fugleagtige kræ, eller raltede kræ, som kunstneren selv har døbt dem, forener sig med et stykke ubearbejdet natur, enten ved at de bærer – eller ved at stenen/ krystallen integreres som en del af

kroppen. Kunsten er netop her, at håndens og naturens værk forenes til et virkningsfuldt hele.

I en af Lone Pedersens øvrige perioder havde hun opdaget mulighederne i et ganske andet materiale – Apoxie. Normalt anvendes det til implantater (solitære tænder). I Lones hænder blev det til smukke, spændstige og fabelagtige heste med en marmoragtig overflade, de er monteret på meder så de blidt kan gynge fra side til side eller frem og tilbage. Og det sidste eksempel på tredimensionelle værker er Lone Pedersens Gargoils. Disse væsener findes i hendes ver-

sion i forskellige udgaver – opretstående på en sokkel eller monteret så de strækker sig ud af væggen. Vi kender dem typisk fra katedralerne, hvor de udvendigt på arkitekturen har den funktion i forbindelse med nedløbsrør at lede vandet væk fra taget, og samtidig besidder de endnu en mission ved at se fæle og frygtindgydende ud, så de holder alt det onde borte. Munden er vidt åben, tungen stikker ud og de er klar til at angribe. Lone Pedersens Gargoils er skåret ud i træ og igen fortæller det om, at kunstneren kan formgive og arbejde med alle materialer.